

Een beschouwing

Het werkwoord *beschouwen* heeft onder andere de betekenissen: overdenken, overwegen, opvatten, bekijken, gadeslaan, letten op, bezien, bekijken. Als iemand iets beschouwt, dan wil die persoon iets van meerdere kanten bekijken. Een beschouwende tekst is dan ook een tekst waarin het onderwerp van de tekst van meerdere kanten bekeken wordt.

Een beschouwing is een objectieve tekst. De schrijver beargumenteert dus niet zijn of haar eigen mening, maar hij laat lezers zich zelf een mening vormen. De mening van de schrijver is niet belangrijk en mag er ook niet uitdrukkelijk in staan, anders is de tekst geen beschouwing, maar een betoog. De schrijver legt de lezer standpunten voor die andere mensen kunnen hebben over het onderwerp van de tekst. Vervolgens beslist de lezer zelf wat hij of zij vindt. Het doel bij een beschouwing is dus de lezer na te laten denken over een bepaald onderwerp, om zich een mening te kunnen vormen.

Hoe herken je een beschouwing?

De titel van een beschouwing bevat nooit de mening van de schrijver. Meestal roept de titel direct een vraag op bij de lezer zodat de lezer direct aan het denken wordt gezet.

De inleiding van de beschouwing bevat een stelling, meestal in de vorm van een vraag. Die vraag zet de lezer direct aan tot nadenken. De schrijver houdt het eigen standpunt voor zich en laat daar niets van merken. Daarom is deze tekst objectief.

In de inleiding wordt het direct duidelijk voor de lezer waar de tekst over zal gaan. Ook merkt de lezer het meestal gelijk bij het lezen van de inleiding dat hij over het onderwerp aan het denken wordt gezet.

Daarna volgt in het middenstuk een grondige uitwerking van voors en tegens. De goede en slechte kanten van het onderwerp worden belicht: de lezer bekijkt het onderwerp dus van meerdere kanten. De alinea's in het middenstuk kunnen bijvoorbeeld bestaan uit oorzaken en gevolgen of uit een problemen en oplossingen.

In de slotalinea staat bijna altijd een samenvatting. Die herken je aan signaalwoorden als *kortom*, *kort samengevat* en *al met al*. In zo'n samenvatting worden de verschillende kanten nog eens genoemd.